

După atât de conferințe și mută cu ocazia unor vorbinduri

la 76 de ani de la Unirea Hunedoarei cu Moldova fără astăzi

eu să pot spune ceva nou sau pre același mare act,

premergător al înființuirii României Mari de astăzi.-

Când mi refer la un treacut atât de puțin deosebitat

în viața ușor popor, mi se pare că evenimentele s-au

petrecut ca între ~~țările~~ și ~~țările~~ români și război.

~~Iecuția de un popor ușor și sărac, să trăiește după păr-~~

~~necazuri și suferințe, să devină să fie bine și să~~

~~vinății său și boala, să moară de el și să moară și să~~

~~ajungă în terță licee concluzie a învățătorului meam.~~

sub dominia și străină

Răspîndirea fraților nu a putut să subimpe naționala-

litatea lor, și au rămas tot români din crucea originea-

lor comune, Limba și moravurile au rămas același, după

secole de cotropire și de suferințe.-

"Români nu pierd".-

Sau încercat doi mari Voivodă să refută propoasă

neamul românesc, dar circumstanțe nefavorabile i-a

împiedicat să facă o operei treabă.-

În sufletul poporului românesc nu s'a stins niciodată dorința de a fi cu totii la un loc. Ea a stat însă în stare latentă, când comunicația sufletelor a fost opriță prin bariera granitelor.-

Trebuia să se formeze un sămbure puternic, împrejurul căruia să se închege unitatea națională. Acest sămbure l-a format Muntenia și Moldova. De viitorul acestor țări surori depindea soarta neamului. Trebuia să se deschtepe mai viu simțământul național. În aceea că erau mai liberi și cari formaj un popor mai omogen, trebuia să se întărească și să se desvolte pe tărâm național țările necotropite de străini, trebuia să se restabilească aci între fii și un contact sufletesc, care să redeștepte pe cei de sub jug străin. Dar în opera aceasta de pregătire a unității naționale, dacă principalele independente au avut rolul precumpărător al unei situații politice și ~~de~~ etnice mai ferice din punct de vedere românesc - ar fi nedrept să nu pomenim aici despre marele rol pe care l-au jucat românii de peste munți..

Dacă fatal rolul lor politic a fost mai mic, deși mișcările lui Horia în trecut și revoluția lui Avram Iancu în 1848 a avut un răsunet adânc în tre-

zirea sentimentului național - nu aici în domeniul faptelor ci pe tărâmul nu mai puțin important al ideilor și al unei renașteri culturale, trebuie căutat principalul lor aport. Ceeace a făcut un Maior, un Șincai, un Micu și toată școala ardeleană pentru trezirea sufletului românesc din letargia fanarului nu e puțin lucru. Ardealul prinț'insii, prin școala unui Gheorghe Lazăr a pus și el o piatră fundamentală la clădirea Unirii de mai târziu.-

Lipsa de comunicării materiale și lipsa de cultură a împiedecat mult timp ca un fenomen natural să se realizeze.-

Secoul XIX, a fost secolul redeschepțirii naționalităților. Starea materială a popoarelor devenind mai bună, cultura pătrunzând în massele populației, ea a luat parte la viața politică a țărilor până atunci condusă de interesele unui număr restrâns de oameni. Franța s'a pus în fruntea mișcării emancipărilor naționale și la școalele Parisului s'au întrunit toți patriotii țărilor cotropite.-

Apostolul neamului nostru a apus but lă contact între dânsii și au desvoltat cultura lor la lumina răspândită de marii profesori dela Collège ./. .

de France și Sorbona. În Paris și-au putut ei concretiza aspirațiile, acolo au găsit un mediu, care i-a susținut și încurajat să meargă înainte pe calea ce-si creiaseră.-

La distanța celor 75 de ani, se pare că Unirea celor două țări subordone Moldova și Muntenia era un lucru firesc și ușor de realizat. De fapt însă ea a fost realizată prin etape succesive, începând dela mișcarea lui Tudor Vladimirescu, continuată prin revoluția dela 1848 și preparată prin munca încordată și prin sacrificiile oamenilor mari din marea generație a Munteniei și Moldovei. Câtă activitate a trebuit să desvolte ei, câte privațiuni au trebuit să suferă exilații dela 1848! Din suferințe comune se naște solidaritatea mai mult decât din traiu fericiț. Brătienii, Golești, Rosetii, Bălcescu, Cogălniceanu, Negri, Anton Pană, Ion Ghika, Vasile Alexandri și alții au devenit frați de cruce pentru înfăptuirea unui ideal național.-

Intr'însii punea nădejdea un neam întreg pe care l-au redeșteptat din somnul în care era adâncit.-

Ei au făcut ca existența poporului nostru să fie cunoscută în țările occidentale.-

in Anglia

În special Dumitru Brătianu și Ion Brătianu cu Costache Rosetti, în Franța, au câștigat aceste două țări causei românești.-

Dupa

Când a avut loc războiul Crimeii, care a curățit

teritoriul principatelor Danubiene de influența ~~Rusiei~~
~~Rusiei~~ împărățiilor vecini, la tratatul dela Paris
s'au examinat pentru prima oară cererile patriotilor români, între care chestia Unirii principatelor era în primul rând. Ideea Unirii era concretizată în conștiințele românești, simpatizată în Franța și Anglia; dar conferința nu a îndrăznit să facă operă completă și-a hotărât ca fiecare din cele două țări surori să aibă Domnitorul său.-

Dar hotărârea unui popor nu poate fi împiedicată prin formule diplomatice și rupând cu un trecut în care ambicii personale primau interesul general, conducătorii politici ai celor două țări au avut și abnegația de a face abstractie de persoanele și simpatiile lor și inteligența de a ocoli stavila ce le puse în conferința dela Paris.-

Patrioții Români s-au înțeles să aleagă acelaș Domn în fiecare din cele două țări.- Cuza a fost ales în Moldova după ce Vasile Alexandri, C.Negri, Lascăr L.Catargiu..... au renunțat la candidatura ce prietenii lor le propunea. La București însă alegerea unui Domn moldovean demenea mai dificilă și a trebuit energia lui Ion Brătianu ca să învingă unele rezistențe din Adunarea națională. Poporul Bucureștean s'a pus în mișcare și la voința ^{ja} s'au reluat toți cei ce aveau năzuințe să fie aleși, Stirbey și Bibescu au renunțat în favoarea alesului Moldovean.-

De sigur că Cuza nu era personalitatea cea mai marcantă sau cea mai reprezentativă ce se putea alege. El era un om deștept și spiritual, dar nu avea sufletul mare ~~se~~ al celor ce-l puseseră pe primul plan; dar el era candidatul de conciliație între cei ce rivalizau pentru scaunul de Domnitor.-

Odată ales în Moldova printr'insulă, ocolind hotărârea Congresului de la Paris, se putea face Unirea principatelor Danubiene. Când arborezi un steag cei ce au aceeaș credință îl urmează fără a-l examina din ce ștofă este el făcut.-

a fost

Unirea făcută în entuziasmul unui popor, care vedea în acest act, nu numai încetarea de lupte între frați și o întărire a României astfel creată; dar și o speranță în viitor pentru Unirea tuturor Românilor. De atunci s'a născut mai viu simțământul unității naționale și a comunității de suflet mai intensă între toți Români de sub orice stăpânire. După războiul independentei din 1877, încrederea în forțele vii ale neamului, și în virtuțile războinice ale românilor a dat un nou avânt credinței că ziua cea mare se apropie.-

Una din condițiile esențiale pentru realizarea acestui ideal era întărirea și desvoltarea Regatului român.-

Ion Brătianu spunea: "să ne gândim să realizăm Unirea tuturor românilor, atunci când noi cei de aici vom fi nu numai în stare să o realizăm, dar și să dăm poporului întrunit un traiu cel puțin egal cu acela ce-l au sub ciotopitorii străini.-

După ce a făcut un războiu glorios, care a dat Românilor conștiința puterii lor, el a lucrat la organizarea și întărirea Regatului nou creat.-

Progresele României au fost uimitoare, prestigiul său considerabil crescut. Organizarea sa economică și finanțiară i-a dat mijloacele să profite de momentul favorabil spre a-^{de}mplini visul secular al neamului. Trebuie să fii gata dinainte ca să poți profita de momentul oportun și să nu lași să treacă o epocă, care poate fi unică în viața unei țări.-

Generațiile de oameni aşa zis vechi ce s-au ~~precedat~~ succedat de la 1877 la 1916 au pus Regatul român în stare să realizeze ultima revendicare a poporului român.-

Ceeace ~~se~~ obțin prin muncă și sacrificiu are altă valoare și altă statornicie, decât ceeace ce-ți cade ca un dar dela cer.-

Noi am obținut prima unire prin sacrificiul unei generații de mari patrioti; iar unirea cea mare prin sacrificiul a sute de mii de suflete și prin mari suferințe.-

Am făcut sacrificiile necesare și am realizat o operă mare și scumpă inimelor noastre. Să fim demni de a ne putea bucura de dânsa. Datoria noastră către țară nu se oprește aici pentru că trebuie să consolidăm

România Mare ce-am creat, să fim înăltîmea timpurilor
cari sunt astăzi mai tulburi poate decât ieri.-

Să nu ne ascundem realele de care suferim. Să le
reparăm printr'o nouă unire, aceea a sufletelor noastre
Să sacrificăm orice interese personale, intereselor
superioare ale țării. Să lucrăm cu stăruință și
energie pentru a realiza ceeace Ion Brătianu spunea
în 1884 să facem locuitorilor țării noastre o viață
fericită în nouile sale hotare.-

I.B.